

Я не одну Марі, я ще кохаю й Жанну...

П'єр де Ронсар

Амур із обома з'єднав мене вузлом.
Двох милих знав Тібулл і їм співав обом:
Крім Немезіди, мав і Делію кохану.

Безумству виректи усяк ладен догану:
Як? Зразу приділять увагу двом чи трьом?
Поводження таке не скінчиться добром!
Коханій лиш одній являй любов і шану.

Я відповім на те, що справді двох люблю,
Але у милих я утіхи не молю,
Як ті закохані, що прагнуть лиш владання.

Прошу лиш одного: тій – тихо щось шепнуть,
Тій шию цілувать, уста, і очі, й груди –
Оце і всі мої і мрії, і жадання.

Автор: П'єр де Ронсар, переклад: Ф. Склєра